

GAZETA PARAFII ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 29 (505) Mierzeszyn, 11 września 2022 r. ISSN 2082-0089 Rok 13

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

BEATYFIKACJA OJCA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA I *Watykan, 4 września 2022 roku*

Homilia Papieża Franciszka podczas Mszy świętej beatyfikacyjnej Ojca Świętego Jana Pawła I. Plac św. Piotra, Watykan, 4 września 2022 roku.

BŁOGOSŁAWIONY PAPIEŻ JAN PAWEŁ I

Jezus jest w drodze do Jerozolimy i dzisiejsza Ewangelia mówi, że „*wielkie tłumy szły z Jezusem*” (Łk 14, 25). Iść z Nim oznacza pójść za Nim, czyli stać się uczniem. A jednak do tych osób Pan kieruje mowę nieatrakcyjną i bardzo wymagającą: nie może być Jego uczniem ten, kto nie kocha Go bardziej niż swoich bliskich, kto nie dźwiga Jego krzyża, kto nie odrywa się od dóbr ziemskich (por. w. 26-27.33). Dlaczego Jezus kieruje takie słowa do tłumu? Jakie jest znaczenie Jego napomnień? Spróbujmy odpowiedzieć na te pytania.

Przede wszystkim widzimy wielkie tłumy, wielu ludzi, idących za Jezusem. Możemy sobie wyobrazić, że wielu było zafascynowanych Jego słowami i zdumionych Jego czynami; a zatem widzieli w Nim nadzieję dla swojej przyszłości. Co zrobiłby każdy ówczesny nauczyciel, albo – możemy jeszcze zapytać – co zrobiłby przebiegły przywódca, widząc, że jego słowa i charyzma przyciągają tłumy i zwiększają dla niego uznanie? Tak dzieje się również dzisiaj: zwłaszcza w czasach kryzysu osobistego i społecznego, kiedy jesteśmy bardziej narażeni na uczucia gniewu lub jesteśmy przerażeni czymś, co zagraża naszej przyszłości, stajemy się bardziej bezradni. W ten sposób na fali emocji powierzamy się tym, którzy ze zrećnością i sprytem wiedzą, jak posłużyć się tą sytuacją, wykorzystując lęki społeczeństwa i obiecując, że są „*zbawcą*”, który rozwiąże problemy, podczas gdy w istocie chcą zwiększyć swój wskaźnik popularności, swoją władzę, wywierane wrażenie, zdolność trzymania wszystkiego w garści.

Ewangelia mówi nam, że Jezus tak nie czyni. Styl Boga jest odmienny. Ważne jest zrozumienie stylu Boga, jak Bóg działa, Bóg działa zgodnie z pewnym stylem. Styl Boga jest odmienny od tych ludzi, bo On nie instrumentalizuje naszych potrzeb, nigdy nie wykorzystuje naszych słabości, aby powiększyć siebie. Tego, który nie chce nas uwieść podstępem i nie chce rozdawać tanich radości, nie interesują tłumy jak ocean. Nie uprawia kultu liczb, nie szuka aprobaty, nie jest bałwochwalcą osobistego sukcesu. Wręcz przeciwnie, zdaje się martwić, gdy ludzie podążają za Nim z euforią i łatwym entuzjazmem. Zamiast więc dać się pociągnąć powabowi popularności, bowiem popularność fascynuje. Zamiast dać się pociągnąć powabowi popularności domaga się od

wszystkich, by starannie rozeznali powody, dla których za Nim idą, i konsekwencje, jakie to za sobą pociąga. Istotnie, wielu z tego tłumu mogło pójść za Jezusem, ponieważ mieli nadzieję, że będzie On przywódcą, który wybawi ich od ich nieprzyjaciół tym, który zdobędzie władzę i podzieli się nią z nimi, lub tym, który dokonując cudów, rozwiąże problemy głodu i chorób. Można iść za Panem z różnych powodów, a niektóre z nich, musimy to przyznać, są światowe: za doskonałymi pozorami religijnymi można ukryć zwykle zaspokajanie swoich potrzeb, dążenie do osobistego prestiżu, pragnienie odgrywania znaczącej roli, kontrolowania spraw, żądze zajmowania miejsc i uzyskiwania przywilejów, dążenie do zdobycia uznania i jeszcze inne. To dzieje się dzisiaj pośród chrześcijan. Ale nie jest to styl Jezusa. I nie może to być styl ucznia i Kościoła. Jeżeli ktoś idzie za Jezusem, troszcząc się o korzyści osobiste, pomylił drogę.

Pan domaga się innej postawy. Pójście za Nim nie oznacza wejścia na jakiś dwór czy udziału w orszaku triumfalnym, nie oznacza też otrzymania ubezpieczenia na życie. Przeciwnie, oznacza również „*dźwiganie swego krzyża*” (Łk 14, 27): tak jak On, brać na siebie ciężary własne i ciężary innych osób, czynić z życia dar, a nie własność, przeżywać je naśladować hojną i miłosierną miłość, jaką On żywi wobec nas. Są to wybory, które angażują całość istnienia; dlatego Jezus chce, aby uczeń nie przedkładał niczego ponad tę miłość, nawet najdroższych uczuć i największych dóbr.

Ale żeby to uczynić, musimy patrzeć na Niego bardziej niż na siebie, uczyć się miłości, czerpać ją od Ukrzyżowanego. Tam widzimy tę miłość, która daje siebie aż do końca, bez miary i bez granic. Miarą miłości jest miłowanie bez miary. My sami – mówił papież Luciani – „*jesteśmy przedmiotem nieprzemijającej miłości Boga*” (Anioł Pański, 10 września 1978). Nieprzemijającej: nigdy nie gaśnie w naszym życiu, jaśnieje nad nami i rozświetla nawet najciemniejsze noce. Zatem patrząc na Krucyfiks, jesteśmy wezwani do życia tą miłością: do oczyszczenia się z naszych wypaczonych wyobrażeń o Bogu i naszych zamknięć, do miłowania Jego i innych ludzi w Kościele i w społeczeństwie, nawet tych, którzy nie myślą tak jak my, nawet naszych nieprzyjaciół.

Miłować, nawet jeśli jego ceną jest ofiara, milczenie, niezrozumienie, samotność, trudności i prześladowania. Tak miłować, nawet za tę cenę, bo – często mawiał błogosławiony Jan Paweł I – jeśli chce się ucałować ukrzyżowanego Jezusa, „*nie można nie pochylić się nad krzyżem i pozwolić, by ukłuł cię jakiś cierni z korony, która jest na głowie Pana*” (Audiencja generalna, 27 września 1978 r.). Miłość aż do końca, ze wszystkimi jej cierniami: nie rzeczy robione połowicznie,

dostosowywanie się, czy spokojne życie. Jeśli nie stawiamy sobie wzniosłych celów, jeśli nie podejmujemy ryzyka, jeśli zadowolamy się wiarą rozwodnioną, jesteśmy – mówi Jezus – jak ci, którzy chcą zbudować wieżę, ale nie obliczają dobrze środków potrzebnych do tego celu; „*kładą fundamenty*”, ale potem „*nie zdolają wykończyć*” dzieła (w. 29). Jeśli z obawy przed utratą siebie rezygnujemy z dawania siebie, zostawiamy rzeczy niedokończone: relacje, dzieło, powierzone nam obowiązki, marzenia, a nawet wiarę. I tak w końcu żyjemy połowicznie – a jakże wielu ludzi żyje połowicznie, także i my!. Wiele razy jesteśmy kuszeni, by żyć połowicznie, żyć nigdy nie stawiając decydującego kroku – to oznacza życie połowiczne- nigdy nie startujemy, nigdy nie ryzykujemy dla dobra, nigdy nie poświęcamy się naprawdę dla innych. Jezus tego od nas żąda: żyj Ewangelią i przeżywaj życie, nie połowicznie, ale aż do końca. Żyj Ewangelią, przeżywaj życie bez kompromisów.

Bracia, siostry, tak żył nowy błogosławiony: w radości Ewangelii, bez kompromisów, miłując aż do końca. Uosabiał ubóstwo ucznia, które polega nie tylko na oderwaniu się od dóbr materialnych, ale przede wszystkim na przewyciężeniu pokusy postawienia siebie w centrum lub szukania własnej chwały. Przeciwnie, za przykładem

Jezusa był pasterzem cichym i pokornym. Uważał siebie za pył, na którym Bóg raczył napisać (por. A. LUCIANI/GIOVANNI PAOLO I, Opera omnia, Padova 1988, t. II, 11). Dlatego powiedział: „*Pan tak bardzo polecił: bądźcie pokorni. Nawet jeśli dokonaleś wielkich rzeczy, powiedz: sługami nieużytecznymi jesteśmy*” (Audiencja generalna, 6 września 1978).

A papież Luciani uśmiechem potrafił przekazywać dobroć Pana. Piękny jest Kościół o obliczu radosnym, obliczu pogodnym, obliczu uśmiechniętym, który nigdy nie zamyka drzwi, który nie czyni serc cierpkimi, który nie narzeka, i nie żywi urazy, który nie jest rozgniewany, Kościół, który nie jest rozgniewany i niecierpliwy, który nie jawi się ponury, który nie cierpi na nostalgię za przeszłością, popadając we wsteczność. Módlmy się o to do naszego ojca i brata, prosimy, aby nam wyjednał „*uśmiech duszy*”, ów jaśniejący, który nie okłamuje: uśmiech duszy; prosimy jego słowami o to, o co sam prosił. I mawiał tak: „*Panie, weź mnie takim, jakim jestem, z moimi wadami, z moimi ułomnościami, ale uczyni mnie takim, jakim chcesz*” (Audiencja generalna, 13 września 1978 r.). Amen.

papież FRANCISZEK

Watykan, 4 września 2022

Ks. Andrzej Sowiński przy grobie Papieża Jana Pawła I w podziemiach Bazyliki św. Piotra w Watykanie, 2 lipca 1993 roku.

JAN PAWEŁ I - PAPIEŻ UŚMIECHU

ALBINO LUCIANI, przyszedłszy papież JAN PAWEŁ I, urodził się 17 października 1912 roku w Canale d'Agordo w prowincji Belluno, w ubogiej rodzinie o przekonaniach socjalistycznych, utrzymującej się z pracy ojca, murarza, który „za chlebem” wyjeżdżał do Niemiec i Szwajcarii. Po otrzymaniu święceń kapłańskich (7 lipca 1935) Albino nauczał historii, filozofii, prawa kanonicznego, patrystyki i katechetyki. Dnia 27 grudnia 1958 roku Jan XXIII udzielił mu święceń biskupich w Bazylice św. Piotra w Rzymie i mianował go biskupem Vittorio Veneto. 15 grudnia 1969 roku został mianowany przez Pawła VI patriarchą Wenecji, gdzie szczególnie poświęcił się ubogiej ludności. Zorganizował pięć konferencji ekumenicznych i popierał spotkania katolików z anglikanami. Od 1972 do 1975 roku był wiceprzewodniczącym konferencji episkopatu Włoch. 5 marca 1973 roku Paweł VI nadał mu godność kardynalską. W sferze politycznej nie widział możliwości współdziałania komunizmu z katolicyzmem. Na polu teologicznym wystąpił przeciw różnicowaniu katolików i nie zawahał się rozwiązać diecezjalną FUCI (Federacja Uniwersytetów Katolickich Włoch), gdy ta zdecydowała się poprzeć referendum na temat rozwodów. Bronił 'Humanae vitae' Pawła VI i zdeklarował się jako obrońca wolności sumienia. W kwestii dyscypliny był reformatorem, krytykował przepych Kościoła, wzywał proboszczów, by sprzedali cenne naczynia i drogie przedmioty i za uzyskane pieniądze wspierali ubogich; proponował, by bogate kościoły Zachodu 1 procent swoich dochodów przeznaczyły na potrzeby trzeciego świata.

26 sierpnia 1978 roku został wybrany papieżem, i przyjął imię Jan Paweł I, łącząc w nim dwie tendencje: tradycyjną Jana XXIII i postępową Pawła VI. W 'Dizionario enciclopedico dei Papi' Battista Mondin napisał: „Jan Paweł I wniósł na tron św. Piotra cały zestaw cnót ludzkich i chrześcijańskich. Wśród cnót właściwych człowiekowi podkreślano jego uprzejmość, sympatyczność, prostotę, humor, pracowitość, skromność, mądrość i optymizm; z cnót chrześcijańskich błyszczały w nim: wiara, nadzieja, miłość, a w sposób szczególnie pokora i współczucie”.

Pontyfikat Jana Pawła I trwał zaledwie 33 dni. Program, jaki przyjął, to oddać siebie samego i Kościół „na służbę prawdzie, sprawiedliwości, pokojowi, zgodzie, współpracy między narodami i stosunkom między ludźmi”. Cel swojej działalności widział w kontynuacji reform soborowych, w zachowaniu dyscypliny w Kościele i we wspieraniu dzieła ewangelizacji. Zwierzył się swojemu przyjacielowi Camillovi Bassottowi, że chciałby stworzyć w Watykanie „centrum, które mogłoby przyjmować na noclegi bezdomnych pozbawionych przytułków, którym papież postugiwałby w niedzielę”. Jako prosty człowiek odrzucił 'sedia gestatoria' i tiarę, nie chciał rządzić Kościołem w pojedynkę.

W czwartek, 28 września 1978 roku, po godzinie 23.00 zmarł niespodziewanie podczas lektury w łóżku, dotknięty atakiem serca. Pochowano go w prostej drewnianej trumnie w krypcie pod Bazyliką św. Piotra. W niedzielę, 4 września 2022 roku został beatyfikowany przez papieża Franciszka.

ŻEGNAMY ZMARŁEGO PAPIEŻA JANA PAWŁA I

Sprawujemy Mszę świętą za zmarłego papieża Jana Pawła I. Pośrodku czcigodnego kościoła Mariackiego zapaliliśmy Paschał, świecę zmartwychwstania. Ta świeca mówi nam o Chrystusie, który raz zmartwychpowstał, już nie umiera. Człowiek wszakże umiera.

Po raz drugi w tym roku umiera Papież. Kiedy w początkach sierpnia zmarł Paweł VI, mieliśmy przed oczyma pontyfikat piętnastoletni, pontyfikat, po ludzku mówiąc, wypełniony. Wypełniony aż do ostatniej godziny, do ostatniego tchu. Jego następcą, Jan Paweł I, opuścił Stolicę Piotrową po zaledwie 33 dniach służby pasterskiej.

Teraz jesteście tu zgromadzeni, aby wspominać jego odejście, i możemy się zapytać: czy ten pontyfikat też został wypełniony? Mam jeszcze ten 26 sierpnia przed oczyma, kiedy około godziny 18 wiadome już było; że kardynałowie w konklawe oddali swe głosy kardynałowi Albino Luciani. Mam jeszcze przed oczyma jego twarz, kiedy podniósł się i podszedł do kardynała kamerlinga. Na zadane pytanie: „Czy przyjmujesz?” odpowiedział: „Przyjmuję”. I zaraz potem imię: Jan Paweł I, następnie niezmierna radość. Radość kolegium kardynalskiego, zdumienie, że Duch Święty w tak krótkim czasie wskazał, kogo Chrystus chce, by wybrano następcą św. Piotra. (...) Dziś stoimy przed Paschałem. Dziś patrzymy Chrystusowi, Który go wybrał, w oczy i pytamy się: czemu po tak krótkim pontyfikacie odwołał go, po tak krótkim pontyfikacie, jednym z najkrótszych w historii Stolicy świętej.

Tak wiele się od niego spodziewaliśmy, tyle oczekiwaliśmy. I faktycznie zdawał się tym oczekiwaniom zadość czynić całą swoją osobowością - jako kapłan, biskup, jako papież. (...) Dlatego stawiamy sobie dziś to pytanie. Cały świat, cały Kościół pyta: dlaczego? (...) Nie wiemy, co oznacza ta śmierć dla Stolicy Piotrowej. Nie wiemy, co Chrystus poprzez to chciał powiedzieć Kościołowi i światu.

Czy pontyfikat Jana Pawła I jest nie dokończony? Po ludzku patrząc, wydaje się, że zatrzymał się w początkach, że był zapowiedzią wielu obietnic. Odebrano zaledwie szept tych zapowiedzi. Mężowie stanu, szefowie rządów mówią, że na Stolicy świętej rozpoczął się nowy styl. Styl przepełniony dużym poszanowaniem dla człowieka, styl, który odziedziczył po poprzednikach Janie i Pawle, ale któremu od samych początków nadał swe własne, specyficzne piętno. Ale on tylko zaczął... Czekajmy, jaka będzie kontynuacja tego początku.

Ks. Kardynał KAROL WOJTYŁA

Kraków, Bazylika Mariacka, 1 października 1978 roku

Spotkanie w bibliotece w Mierzeszynie, 7 września 2022 roku. Od lewej: pan Leszek Orczykowski Dyrektor Gminnej Biblioteki Publicznej w Trąbkach Wielkich, ks. Andrzej Sowiński Proboszcz Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie, pan Błażej Konkol Wójt Gminy Trąbki Wielkie.

INTENCJE MSZALNE październik 2022

1. sobota	17 ⁰⁰ + Marian Wiśniewski: 1. rocznica śmierci
	18 ⁰⁰ + rodzice Czesław i Regina Ciepela: rocznica śmierci
2. niedziela	7 ³⁰ + Józefa i Bernard Roszkowscy
	9 ³⁰ + Mieczysław Fryca: rocznica śmierci
	11 ⁰⁰ + Helena i Leon Mejer; rodzice, rodzeństwo z rodzin Tarczewskich, Mejer, Obarowskich, Guźniczak, Kordzińskich, Juszcak, Kowalczyk, Woźnińskich
3. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Waclaw Miękina i Dymitr Dziobko
4. wtorek	18 ⁰⁰ + Zdzisław Osowski
5. środa	18 ⁰⁰ + Zygmunt Kielczykowski: 2. rocznica śmierci oraz zmarli z rodziny Kielczykowskich
6. czwartek	7 ⁰⁰ + Kazimierz Groszek
7. piątek	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Bernadety i Kazimierza Kolbusz: 44. rocznica sakramentu małżeństwa oraz w intencji całej rodziny
8. sobota	17 ⁰⁰ + Jan Tocha: 31. rocznica śmierci oraz o zdrowie Marioli Kapanke
	18 ⁰⁰ + rodzice Weronika i Stanisław oraz brat Stanisław
9. niedziela	7 ³⁰ dzięk. błag. w intencji Ewy Szuba: 48. rocznica urodzin
	9 ³⁰ dzięk. błag. w intencji Elżbiety i Krzysztofa Peplińskich: 35. rocznica sakramentu małżeństwa
	11 ⁰⁰ + Adam Langowski oraz wszyscy zmarli z rodziny
10. poniedziałek	18 ⁰⁰ + zmarli z rodzin Rojkiewiczów, Worzałów, Olszewskich i Węsierskich
11. wtorek	18 ⁰⁰ + Brygida i Leon Kloskowscy oraz dziadkowie
12. środa	7 ⁰⁰ + wypominkowa za zmarłych
13. czwartek	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Tymoteusza Pięta: 2. rocznica urodzin oraz + Karol Pięta
14. piątek	18 ⁰⁰ + Helena i Leon Wenta
15. sobota	17 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Anny Kolaska: 60. rocznica urodzin
	18 ⁰⁰ + Elżbieta i Jan Dawidowscy
16. niedziela	7 ³⁰ + Jan, Józefa i Leon Jankowscy oraz Eugeniusz Zielonko
	9 ³⁰ + siostra Józefa, ks. Edward oraz zmarli z rodzin Wlazło i Królików
	11 ⁰⁰ + Zofia, Szczepan i Zenon Kolbusz
17. poniedziałek	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Izabeli Koryckiej oraz rodziców Katarzyny i Wojciecha
18. wtorek	17 ⁰⁰ + Szczepan Wilczewski
	18 ⁰⁰ + Zdzisław Osowski
19. środa	7 ⁰⁰ + zmarli z rodzin Wohlert, Kolbusz i Szymanowskich
20. czwartek	7 ⁰⁰ + Henryk Plata: rocznica śmierci oraz zmarli z rodzin Plata i Döring
21. piątek	18 ⁰⁰ + Kazimierz Groszek
22. sobota	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Zyty i Mariana Lorenc: jubileusz 50. rocznicy sakramentu małżeństwa oraz w intencji całej rodziny: dzieci i wnuczek
23. niedziela	7 ³⁰ + Jadwiga i Konrad Lewandowscy: rocznica śmierci
	9 ³⁰ dzięk. błag. w intencji Mai i Michała Bagińskich: 4. rocznica sakramentu małżeństwa
	11 ⁰⁰ + Lech Janać: 3. rocznica śmierci
24. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Kazimierz Kąkol: rocznica urodzin i rocznica śmierci
25. wtorek	18 ⁰⁰ + Jan Kluskiewicz: 9. rocznica śmierci
26. środa	7 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Katarzyny i Grzegorza Antoniewicz: 30. rocznica sakramentu małżeństwa oraz w intencji całej rodziny
27. czwartek	7 ⁰⁰ + Kazimierz Groszek
	8 ⁰⁰ + Szczepan Wilczewski
28. piątek	18 ⁰⁰ + Regina Kapanke (intencja od rodziny)
29. sobota	18 ⁰⁰ + Kazimierz Kucmann: 16. rocznica śmierci
30. niedziela	7 ³⁰ dzięk. błag. w intencji Ewy i Jacka Szuba: 28. rocznica sakramentu małżeństwa
	9 ³⁰ + Dariusz Gosz; rodzice Władysław i Ewa oraz brat Zygmunt
	11 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Wojtka Kłosińskiego: 1. rocznica urodzin oraz w intencji Marceliny Kłosińskiej: 15. rocznica urodzin
31. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Marianna Pieczykolan: rocznica śmierci, mąż Stanisław; synowie Kazimierz i Józef oraz zmarli z rodziny

zamawiający intencje mszalne akceptują druk w/w danych osobowych

MODLITWA ZA WSTAWIENICTWEM BŁOGOSŁAWIONEGO PAPIEŻA JANA PAWŁA I

Wszechmogący Boże, błogosławiony Jan Paweł I, którego ustanowiłeś pasterzem całego Kościoła, dzięki Twojej łasce zajaśniał blaskiem cnót i wiedzy, spraw, abyśmy czcząc tak wielkiego biskupa, przez nasze dobre uczynki byli światłem dla ludzi i płonęli miłością ku Tobie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA REMONT KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH: ROK 2022

- 652. Mirosława i Andrzej Kobylarz, Pruszcz Gdański
- 653. Halina Jurek, Mierzeszyn
- 654. Krystyna i Tadeusz Butowscy, Olszanka
- 655. Ewa Dawidowska, Zaskoczyn
- 656. Grażyna i Czesław Wlazło, Mierzeszyn
- 657. Krystyna Gwóźdź, Warcz

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

ŚWIĘTO PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO

Chlubimy się krzyżem naszego Pana Jezusa Chrystusa. W Nim jest nasze zbawienie, życie i zmartwychwstanie, przez Niego jesteśmy zbawieni i oswobodzeni.

por. Ga 6,14

Krzyż jest znakiem zwycięstwa Chrystusa nad szatanem i śmiercią. W Jerozolimie od V wieku oddawano cześć Krzyżowi w dniu następującym po rocznicy poświęcenia kościoła Zmartwychwstania, to jest 14 września, z tego zwyczaju powstało osobne święto, które rozpowszechniło się w całym Kościele.

Zapraszam Parafian na Mszę świętą, która będzie sprawowana w kościele św. Bartłomieja Apostoła w środę, 14 września 2022 roku o godz. 18.00. Po Eucharystii adoracja Krzyża Świętego (podobnie jak w Wielki Piątek).

ks. Andrzej

NABOŻEŃSTWA RÓŻAŃCOWE W PAŹDZIERNIKU 2022 W NASZEJ PARAFII

- dla młodzieży i dorosłych od poniedziałku do soboty po Mszy świętej;
- dla dzieci w poniedziałki i piątki o godz. 17.30.

PAPIESKA INTENCJA APOSTOLSTWA MODLITWY

na październik 2022

O Kościół otwarty na wszystkich

Módlmy się, aby Kościół, wierny Ewangelii i odważny w jej głoszeniu, był miejscem solidarności, braterstwa i otwartości, doświadczając coraz bardziej synodalności.

Blask prawdy

XXII Dzień Papieski
16 X 2022

Pomóż zdolnej i niezamożnej młodzieży z małych miejscowości.
Wyślij SMS „STYPENDIA” pod numer 74 265 (4,92 zł z VAT)

BŁOGOSŁAWIONY PAPIEŻ JAN PAWEŁ I

STRONA INTERNETOWA

PARAFII: www.parcia.i3k.pl

CMENTARZA: www.mogily.pl/mierzczyn

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzszynie
PL 34 8335 0003 0303 2437 2000 0001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzczyn@diecezjagdansk.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.